

**Obierać sposób,
jakim jest
radowanie się
Chrystusem
jako drzewem życia**

Konferencja krajów środkowoeuropejskich i bałkańskich

23 — 25 września 2022 r.

Bukareszt, Rumunia

© 2022 *Living Stream Ministry*

Wykorzystano za pozwoleniem. Nie powielać ani nie dystrybuować.

NAJWAŻNIEJSZE STWIERDZENIA

Jedzenie z drzewa życia,
czyli radowanie się Chrystusem jako naszym zaopatrzeniem w życie,
powinno znajdować się na pierwszym planie w życiu kościoła.

Dwa drzewa z Księgi Rodzaju 2:9 —
drzewo życia i drzewo poznania dobra i zła —
reprezentują dwie zasady:
zasadę życia i zasadę tego, co właściwe i niewłaściwe.

Pańskie odzyskiwanie
to odzyskiwanie kochania Pana Jezusa pierwszą miłością, najlepszą miłością,
i jedzenia Go jako drzewa życia
ze względu na zbudowanie organicznego Ciała Chrystusa,
czyli zbudowanie Nowej Jerozolimy — celu wiecznej Bożej ekonomii.

Jako powielenie Chrystusa, który jest drzewem życia,
my, wierzący w Chrystusa i dzieci Boże nie tylko mamy życie wieczne
i możemy go doświadczać,
lecz także możemy tym życiem usługiwać innym członkom Ciała Chrystusa.

Poselstwo pierwsze
Hymn nr 260

1. Jak chwalebne to, jak święte,
 Że Bóg życiem wiecznym jest!
Pełnym, mocnym, miłosiernym,
 Czystym, niekończącym się!
Boża pełnia i natura
 W życiu tym ukryta jest.
2. Miłujący i łaskawy,
 Życiem dla nas jest Bóg sam;
On w człowieku zawarł ducha,
 Aby swój wypełnić plan.
Być przyjętym przez człowieka
 Bóg w skrytości zawsze chciał.
3. Co za miłość, co za łaska,
 Że Bóg — życie — w ciało wszedł!
Nie pozostał sam w ukryciu,
 Lecz objawił ludziom się.
Kiedyś w ciele, jako Duch dziś
 Daje poznać życie swe.
4. Jak dostępny jest w Chrystusie
 Bóg, by naszym życiem być!
Chrystus Bogiem jest wcielonym,
 Który się ujawnił w Nim.
Chrystus umarł i zmartwychwstał,
 By w nas wejść i życiem być.
5. Jest to cudem, że Bóg dzisiaj
 Jako Duch nam życiem jest!
Po tym, jak przez proces przeszedł,
 Znany jako Duch dziś jest.
Przekonuje i oświeca,
 By osiedlić w ludziach się.
6. Jak jest cenne, by w ten sposób
 Trójjednego Boga znać!
Najpierw Ojciec przyszedł w Synu,
 By Syn Duchem mógł się stać.
Wchodząc w nas, ten Duch obdarza
 Bogiem jako życiem nas.
7. Jak tajemne, lecz realne,
 Że Bóg płynie we mnie dziś!
W sercu mym, w jedności ze mną —
 Przyszedł, by mym życiem być.
Alleluja! Ciebie, Panie,
 Wielbić chcę i wiecznie czcić!

Hymn nr 266

1. Bóg chce w pełnię swej istoty
Zaopatrzyć mnie;
Muszę zatem w swoim duchu
Z Nim zjednoczyć się.

Pełnia i bogactwa Boga
W Duchu płyną wciąż;
Muszę ćwiczyć swego ducha,
By poznawać Go.

2. Muszę w duchu Go dotykać,
Abym widzieć mógł
Bogactwo Bożej natury
Jako udział swój.
3. Umysł chce zrozumieć Boga,
Duch dotyka Go;
Jeśli nie używasz ducha,
Nie zyskujesz Go.
4. Kiedy słucham poselstw, muszę
Wmadlać w siebie je,
By od wewnątrz Słowo we mnie
Wbudowało się.
5. Gdy studiuję Słowo Boże,
Dotknąć Pana chcę;
W duchu, bo w samym umyśle
Słowo martwe jest.
6. W Duchu chwałę i bogactwa
Swoje złożył Bóg,
Abym ćwicząc swego ducha,
Udział w nich mieć mógł.

WSTĘP:
OBIERAĆ SPOSÓB, JAKIM JEST
RADOWANIE SIĘ CHRYSYTEM JAKO DRZEWEM ŻYCIA

Ważna społeczność z posługi brata Lee

„Drzewo życia symbolizuje Chrystusa, który udziela człowiekowi życia i który zadowala i zaspokaja człowieka” — *Studium życia Księgi Rodzaju*, s. 139.

„Nam potrzeba jedynie radować się Panem jako drzewem życia” — *Drzewo życia*, s. 27.

„W maju 1943 roku [...] zachorowałem na ciężką gruźlicę. [...] W trakcie dwuipółletniej choroby ujrzałem drzewo życia. W ciągu tego dwuipółletniego okresu zobaczyłem, że w Pańskim odzyskaniu i w Jego dziele brakuje nam życia. Każdy problem, bez względu na to, co nim jest, stanowi wynik niedostatku życia. Kiedy to zobaczyłem, wzbudziło to we mnie ogromną skruchę, dużo wyznawałem i gruntownie się przed Panem nawróciłem oraz rozprawiałem się przed Nim z wieloma rzeczami. [...] Poselstwa na temat drzewa życia zbawiły wielu świętych, a także uwolniły wiele braci i sióstr z Nanking. Z powodu zawieruchy, która przez cztery lata miała miejsce w kościele w Szanghaju, tamtejsi święci od lat trwali w zniechęceniu i przygnębieniu i nie byli w stanie nic zrobić. Te poselstwa uwolniły ich ducha i oświeciły ich serca. [...] Dziękuję Panu, że dzięki tym poselstwom kościół w Szanghaju został uzdrowiony. [...] Poselstwa na temat drzewa życia położyły fundament pod przebudzenie w tym kościele” — *The History and Revelation of the Lord's Recovery*, t. 1, s. 130, 133, 135, 138.

„Jedzenie z drzewa życia, to jest radowanie się Chrystusem jako naszym zaopatrzeniem w życie, powinno znajdować się na pierwszym planie w życiu kościoła” — Obj 2:7, przyp. 6, ak. 4.

„Niegodziwy stan nikczemników polega na tym, że nie przychodzą oni do Pana, by Go jeść i się Nim radować. [...] Robią wiele różnych rzeczy, ale nie przychodzą do Niego, by się z Nim kontaktować, brać Go w posiadanie, przyjmować, kosztować i radować się Nim. W Bożych oczach nie ma nic bardziej niegodziwego niż to” — Iz 57:20, przyp. 1.

„Bożym zamiarem dla człowieka było dać mu samego siebie jako drzewo życia, aby człowiek mógł się Nim radować. Zobaczyć, że Bóg chce, abyśmy się Nim radowali, i nie chce, abyśmy cokolwiek dla Niego robili, to zobaczyć, że życie chrześcijańskie to kwestia radowania się [...]. Jeśli nasze wyobrażenie ulegnie zmianie i zobaczymy te dwie rzeczy, łatwo nam będzie prowadzić życie radowania się Bogiem” — *The Vision of the Tree of Life and the Tree of the Knowledge of Good and Evil*, s. 60.

„Jeśli chcemy obrać sposób, jakim jest radowanie się Bogiem, musimy zmienić swój pogląd. [...] Jeśli chcemy wejść w rzeczywistość radowania się Bogiem, musimy zobaczyć wizję, która będzie sprawowała nad nami kontrolę. [...] Pan objawił mi sposób, jakim jest radowanie się Nim, dopiero gdy miałem czterdzieści lat. Byłem zawiedziony, że przez dwadzieścia lat zmarnowałem większość swojego czasu i energii. Na ogół moje modlitwy nie miały żadnej wartości; podobnie było z czasem, jaki spędziłem na czytaniu Biblii i innych duchowych książek. To właśnie wtedy uświadomiłem sobie, że sposób, w jaki pracowaliśmy, jak również sposób, w jaki duchowo podążaliśmy naprzód, były niewłaściwe. [...] Ponieważ z powodu obrania niewłaściwej drogi poniosłem wielką stratę, nie chcę, aby inni popełnili ten sam błąd. Mam nadzieję, że inni obiorą sposób, jakim jest radowanie się Bogiem. Błagam świętych, by już dłużej nie szli niewłaściwą drogą. Powinniśmy rozważyć nasz poprzedni sposób podążania naprzód. Nasz pogląd musi ulec diametralnej zmianie. Musimy uzyskać wizję, która będzie sprawowała nad nami kontrolę” — *The Vision of the Tree of Life and the Tree of the Knowledge of Good and Evil*, s. 51.

**Obierać sposób, jakim jest radowanie się Chrystusem jako drzewem życia,
ze względu na realizację wiecznej Bożej ekonomii**

Wersety biblijne: Rdz 2:7–9; Obj 2:7; 22:14; J 1:4; 14:6a; 10:10b; 6:35, 57, 63.

I. W drugim rozdziale Księgi Rodzaju widzimy dwa wybory, przed jakimi stanął człowiek — drzewo życia i drzewo poznania dobra i zła — w. 7–9:

- A. Dwa drzewa ukazują to, że w tym wszechświecie istnieją dwie wole, dwa źródła i dwie możliwości wyboru dla człowieka mającego wolną wolę — por. Pwt 30:19–20.
- B. Drzewo życia oznacza Chrystusa — ucieleśnienie Trójjedynego Boga — jako życie dla człowieka w postaci pokarmu, aby człowiek radował się Nim i był Nim ukonstytuowany ze względu na Jego chwałę, zbiorowy wyraz, i w ten sposób zrealizował pierwotny zamiar Boga zgodnie z Jego wieczną ekonomią — Rdz 1:26; Iz 43:7; Rdz 2:9; Obj 2:7; 22:14; J 1:4; 14:6a; 10:10b; 6:35, 57, 63; Obj 21:10–11; por. 4:3:
1. Drzewo życia, drzewo Boga, drzewo-Bóg, stanowi centrum wszechświata.
 2. Stary Testament zaczyna się od drzewa życia (Rdz 2:9), a Nowy Testament się na nim kończy (Obj 22:2, 14); tak więc myśl o Bogu będącym życiem człowieka przewija się przez całe boskie objawienie.
 3. Postawienie człowieka przez Boga przed drzewem życia wskazuje, że Bóg chciał, aby człowiek przyjął Go jako swoje życie poprzez jedzenie Go w sposób organiczny i przyswajanie w sposób metaboliczny, aby Bóg mógł się stać samym budulcem jego istoty — J 6:57, 63; Jr 15:16; Mt 4:4.
- C. Drzewo poznania dobra i zła oznacza szatana jako źródło śmierci dla człowieka — Hbr 2:14:
1. Drzewo to oznacza również wszystko, co znajduje się poza Bogiem, ponieważ wszystkim, co nie jest Nim samym, włącznie z tym, co dobre, a także tym, co duchowe i religijne, może posłużyć się szatan, przebiegły wróg, aby sprowadzić śmierć na człowieka — J 5:39–40; 2 Kor 3:6b.
 2. Dobra i zła nie oznaczają dwa drzewa, lecz jedno — drugie drzewo; tak więc dążność do dobra innego niż Bóg przynależy do szatana.
 3. Prawdziwym dobrem jest sam Bóg; dlatego zyskiwanie Boga jest tożsame z zyskiwaniem prawdziwego dobra — Mt 19:17a; Mk 10:17–18; Ps 16:2.
- D. Drzewo życia powoduje, że człowiek jest zależny od Boga (J 15:5), a drzewo poznania — że człowiek buntuje się przeciwko Bogu i jest od Niego niezależny (por. Rdz 3:5):
1. Jedzenie wskazuje na zależność; to, że Bóg jest naszym pokarmem, symbolizowanym przez drzewo życia, oznacza, że musimy być nieustannie zależni od Boga.
 2. Drzewo poznania wskazuje na niezależność; w Bożych oczach pierwszym i największym grzechem człowieka jest niezależność.
- E. Dwa drzewa prowadzą do dwóch linii, dwóch dróg — drogi życia i drogi śmierci — które przewijają się przez całą Biblię i kończą w Księdze Objawienia:
1. Śmierć zaczyna się od drzewa poznania (Rdz 2:17), a kończy na jeziorze ognistym (Obj 20:10, 14).
 2. Życie zaczyna się od drzewa życia, a kończy na Nowej Jerozolimie, mieście wody życia — 22:1–2.

II. Musimy pozostawać na drodze życia, linii życia, zachowując życie poprzez radowanie się Chrystusem jako drzewem życia ze względu na Bożą budowlę w życiu dokonującą się za sprawą wzrostu w życiu — J 10:10b; Obj 22:1–2; Ef 4:16; 2:21–22; Kol 2:19:

- A. Pozostajemy na drodze życia dzięki temu, że na co dzień żyjemy i służymy zgodnie z zasadą życia, a nie zasadą tego, co właściwe i niewłaściwe:

1. Musimy żyć i działać według wewnętrznego odczucia życia w naszym duchu, prowadzenia pochodzącego od życia, a nie według tego, co właściwe i niewłaściwe — Rz 8:6; 2 Kor 2:13.
 2. Normą codziennego chrześcijańskiego życia jest obecność zamieszkującego w nas Chrystusa; nie chodzi o to, co jest właściwe, a co niewłaściwe, lecz o to, czy boskie życie w naszym wnętrzu zgadza się z czymś, czy nie — Mt 17:3, 5, 8; por. Ml 2:15–16.
- B. Pozostajemy na drodze życia dzięki temu, że kochamy Pana bez reszty, pociągając innych do pobiegnięcia za Nim — Mk 12:30; Pnp 1:4a:
1. Aby radować się Chrystusem jako drzewem życia, cały czas musimy Mu mówić: „Panie Jezu, Kocham Cię”; jeśli będziemy kochali Pana Jezusa płonąca miłością i dawali Mu pierwsze miejsce we wszystkim, będziemy radowali się wszystkim, czym On jest — Obj 2:4–5, 7.
 2. Aby radować się Chrystusem jako drzewem życia, musimy zaręczać z Nim innych, wprowadzając ich w prawdziwe docenienie drogiej osoby Pana Jezusa, miłość do niej i radowanie się nią — 2 Kor 11:2–3.
- C. Pozostajemy na drodze życia dzięki temu, że jemy Jezusa poprzez modlitewne czytanie Słowa, rozmyślanie głośno nad nim i usługiwanie nim innym jako Duchem za sprawą ćwiczenia swego ducha wiary — J 6:57, 63; Jr 15:16; Ps 119:15; Mt 4:4; 24:45; 1 Kor 2:4–5, 13:
1. Musimy radować się Nim w Słowie wcześniej rano, aby każdego dnia mieć nowy początek, oraz przyjmować Jego słowo z dużą dozą starannego rozważania — Ps 119:15, 147–148; por. Kpł 11:3.
 2. Co dzień musimy wypowiadać Chrystusa do przeróżnych ludzi w porę i nie w porę (Dz 5:42; 8:4; 2 Tm 4:2) i z determinacją dążyć do wyrobienia w sobie nawyku przemawiania na każdym spotkaniu (1 Kor 14:26, 4–5, 12, 31).
- D. Pozostajemy na drodze życia dzięki temu, że radujemy się Trójjedynym Bogiem jako prawem Ducha życia wraz z jego boską zdolnością — Rz 8:2; Jr 32:39:
1. W ogrodzie Eden, w którym znajdowały się dwa drzewa, widzimy życie, dobro i zło; stanowią miniaturę ogrodu Eden z prawem Ducha życia w swoim duchu, prawem dobra w naturalnym, niezależnym umyśle i prawem zła w upadłym ciele — Rz 7:23; 8:2, 16.
 2. Musimy „włączać” prawo Ducha życia, postępując według ducha i kierując na niego swój umysł, ze względu na udzielanie się Trójjedynemu Bogu jako życia do wnętrza naszej trójczęściowej istoty — w. 2, 4, 6, 10–11.
- E. Pozostajemy na drodze życia dzięki temu, że na co dzień żyjemy w zmartwychwstaniu, w rzeczywistości kościoła jako Ciała Chrystusa, kościoła, którego oznacza złoty świecznik będący drzewem życia zmartwychwstania; służy to temu, abyśmy mogli nosić chwałę Boga ze względu na Boży wyraz, którym jest miasto życia, Nowa Jerozolima — Ef 1:22–23; Wj 25:31–40; Obj 1:11–12; 21:10–11.
- III. Jedynym sposobem na to, abyśmy byli zwycięzcami, jest jedzenie Chrystusa i radowanie się Nim jako drzewem życia, dzięki czemu zostaniemy przeobrażeni w życiu i staniemy się dzieckiem-mężczyzną, aby uwydatniło się Chrystusowe zwycięstwo i abyśmy stali się oblubienicą, która zaspokoi Chrystusa — 2:7, 17; 3:20–21; 12:5–12; 19:7–9; 22:2, 14.**

Poselstwo drugie

Hymn nr 203

1. Płynącą rzekę, drzewo Bóg
W ogrodzie Eden daje, by
Człowiek miał z czego jeść i pić
I mógł na wieki żyć.

Bóg jest w Chrystusie zasobem mym,
Bóg jako Duch chce posilać mnie;
Jeśli Chrystusem wciąż karmię się,
To On napęlni mnie.
2. Chwalebny Chrystus drzewem tym;
To pokarm życia, dany nam,
By Bożych bogactw pełnię mieć,
Zaspokojenia smak.
3. Duch — rzeka, która płynie wciąż —
Zaopatruje w duchu nas,
Bogactwem napęlniając swym,
By nas uświęcić tak.
4. Chwalebny Chrystus życiem mym,
On we mnie żyje jako Duch,
Bym zespolony z Bogiem był,
Nim świecić zawsze mógł.
5. Chwałę Chrystusa — życie me,
Posłusznym być Duchowi chcę;
Gdy wznoszę Jemu chwały pieśń,
Łaska wypełnia mnie.

Hymn nr 210

1. Pij! Bo rzeka wody żywej z tronu płynie wciąż;
Jedz! Owoce drzewa życia tutaj liczne są;
Patrz! Nie trzeba tu księżyca, słońca ani gwiazd,
Dzień tu zawsze trwa.

Oblubienica i Duch wołają: Przyjdź!
A ten, kto słyszy, niech także powie: Przyjdź!
A ten, kto pragnie, niech przyjdzie, aby brać
I za darmo z żywych wód pić.
2. Chrystus rzeką, Chrystus wodą wytryskuje z nas;
Chrystus drzewem i owocem radującym tak;
Chrystus jest poranną gwiazdą, światłem oraz dniem;
Chrystus wszystkim jest.
3. W czystych szatach spożywamy owoc życia dziś;
Panie! Amen! Alleluja! Jakże słodki Tyś!
Ćwicząc ducha, doświadczamy dziś Chrystusa w nas;
Co za Chrystus w nas!
4. Teraz mamy dom jaśniejszy niż sam słońca blask,
Gdzie prawdziwie bracia mogą wciąż w jedności trwać;
Tutaj razem jako kościół przejawiamy dziś,
Kim jest Chrystus Pan.

Dwa drzewa i dwie zasady kierujące naszym codziennym życiem

Wersety biblijne: Rdz 2:9; Hbr 4:12; 1 Kor 2:14–15; Rz 8:4, 6; Ef 4:18–19; 2 Kor 11:3.

I. Dwa drzewa z Księgi Rodzaju 2:9 — drzewo życia i drzewo poznania dobra i zła — reprezentują dwie zasady kierujące naszym codziennym życiem:

- A. Dwa drzewa ukazują, że chrześcijanin może żyć według dwóch różnych zasad — zasady tego, co właściwe i niewłaściwe, albo zasady życia — 1 Kor 8:1.
- B. Bycie chrześcijaninem nie jest kwestią zasady tego, co właściwe i niewłaściwe, zasady dobra i zła, lecz kwestią życia — 1 J 5:11–13, 20.
- C. Gdy przyjęliśmy Pana Jezusa i zyskaliśmy nowe życie, otrzymaliśmy inną zasadę rządzącą codziennym życiem — zasadę życia; jeśli tej zasady nie poznamy, odłożymy ją na bok i będziemy kierowali się zasadą tego, co właściwe i niewłaściwe.
- D. Bycie chrześcijaninem nie sprowadza się do pytania o to, czy coś jest właściwe czy niewłaściwe; to kwestia pytania się życia wewnątrz nas o wszystko, co robimy — Rz 8:6; Ef 4:18–19.

II. Nasze chrześcijańskie życie opiera się na wewnętrznym życiu, a nie na zewnętrznej normie tego, co jest właściwe, a co niewłaściwe; zasada, której podlega nasze codzienne życie, jest zasadą wewnętrzną, a nie zewnętrzną:

- A. Jeśli żyjemy, kierując się zasadą tego, co właściwe i niewłaściwe, jesteśmy tacy sami jak ludzie ze świata — w. 17.
- B. O tym, co jest właściwe, a co nie, decyduje nie zewnętrzna norma, lecz wewnętrzne życie.
- C. Powinniśmy unikać nie tylko wszystkiego, co złe, lecz także wszystkiego, co jest zaledwie dobre:
 - 1. Chrześcijanie mogą czynić wyłącznie to, co pochodzi od życia; istnieją rzeczy złe, dobre oraz takie, które wiążą się z życiem — J 1:4; 10:10; 1 J 2:25; 5:13.
 - 2. W Księdze Rodzaju 2:9 „dobro i zło” są ze sobą połączone i składają się na jeden sposób, podczas gdy „życie” to inny sposób.
 - 3. Istnieje norma, która jest wyższa od normy dobra; to norma życia — J 11:25; 1 J 5:11–12.
 - 4. Norma, jakiej podlega codzienne życie chrześcijańskie, zajmuje się nie tylko tym, co złe, lecz także tym, co dobre i właściwe.
 - 5. Istnieje wiele rzeczy, które zgodnie z ludzkimi normami są właściwe, jednak boska norma uznaje je za niewłaściwe, gdyż brakuje im boskiego życia.
- D. Codzienne życie chrześcijańskie opiera się na wewnętrznym życiu — Rz 8:2, 6, 10–11:
 - 1. Żaden chrześcijanin nie powinien o niczym decydować w oddzieleniu od życia — 1 J 5:13.
 - 2. Wszystko, co powoduje przyrost wewnętrznego życia, jest właściwe, a wszystko, co powoduje jego zmniejszenie — niewłaściwe.
 - 3. Naszą ścieżką jest Boże życie, a nie to, co właściwe i niewłaściwe; różnica między tymi dwiema zasadami jest ogromna, a kontrast — wielki.
 - 4. Jedynym pytaniem, jakie musimy sobie zadać, jest to, czy boskie życie wewnątrz nas się podnosi, czy opada; to właśnie musi decydować o tym, jaką ścieżkę obierzemy.
 - 5. Bóg wymaga od nas tego, abyśmy zaspokajali boskie życie; musimy czynić wszystko tak, aby zaspokajało to życie, które dał nam Bóg — J 1:4; 3:15.
 - 6. Jako chrześcijanie winniśmy nawracać się przed Bogiem nie tylko z grzechów, które popełniliśmy; często musimy nawracać się przed Nim także z dobrych rzeczy, które uczyniliśmy.
 - 7. Zasada, której podlega nasze codzienne życie, nie polega na rozróżnianiu między dobrem a złem; musimy udać się przed Boga, aby określić, co jest z życia, a co ze śmierci — Rz 8:6; 1 J 3:14.

III. Jeśli mamy żyć według zasady życia, musimy rozróżnić ducha od duszy i znać ducha — Hbr 4:12; 1 Kor 2:14–15:

- A. Pan, który jest Duchem, żyje, mieszka, pracuje, porusza się i działa w naszym duchu, a my jesteśmy z Nim jednym duchem — 2 Kor 3:17; Rz 8:16; 1 Kor 6:17:
 - 1. Jeśli pragniemy znać Pana w praktyczny sposób i doświadczać Go na co dzień, musimy nauczyć się rozeznawać swego ducha — 2:14–15.
 - 2. Jeśli nie poznamy swego ludzkiego ducha, nie będziemy w stanie zrozumieć, jak Bóg się w nas porusza, i nie będziemy w stanie iść za Panem, gdyż Pan jest Duchem, który żyje w naszym duchu — 1 J 2:27; 2 Tm 4:22.
- B. Musimy wiedzieć, na czym polega różnica między naszym duchem a innymi wewnętrznymi częściami naszej istoty — Ps 51:8; Ez 36:26; 1 P 3:4.
- C. Czynić cokolwiek w duszy, bez względu na to, czy jest to właściwe czy niewłaściwe, to żyć w starym człowieku; dlatego musimy zapierać się swego życia duszowego, swego „ja” — Mt 16:24–26.
- D. Gdy podążamy za swoim duchem, podążamy za samym Panem, ponieważ Pan jest w naszym duchu — 2 Tm 4:22; 1 Kor 6:17.

IV. Aby żyć według zasady życia, musimy podążać za wewnętrznym odczuciem życia — Rz 8:6; Ef 4:18–19; Iz 40:31:

- A. Odczucie życia jest czymś subiektywnym, osobistym i praktycznym:
 - 1. Od strony negatywnej odczucie życia to uczucie śmierci — Rz 8:6a.
 - 2. Od strony pozytywnej odczucie życia to uczucie życia i pokoju, wraz ze świadomością siły, zaspokojenia, odpoczynku, jasności i pocieszenia — w. 6b.
- B. Źródłem odczucia życia jest boskie życie (Ef 4:18–19), prawo życia (Rz 8:2), Duch Święty (v. 11; 1 J 2:27), Chrystus, który w nas trwa (J 15:4–5), i Bóg, który w nas działa (Flp 2:13).
- C. Funkcja odczucia życia polega na tym, by dać nam poznać, czy żyjemy w naturalnym życiu czy w boskim życiu oraz czy żyjemy w upadłym ciele czy w Duchu — 1 Kor 2:14–15; Rz 8:8–9; Ga 5:16–17.
- D. Wzrost wierzącego w życiu zależy od tego, jak obchodzi się on z wewnętrznym odczuciem życia — Ef 4:15; Kol 2:19; 1 Kor 3:6–7.
- E. Musimy wmadlać się w odczucie życia i co dzień żyć poddani jego pierwiastkowi, który sprawuje nad nami kontrolę, prowadzi nas i nami kieruje — Rz 8:6; Ef 4:18–19; 1 J 2:27.
- F. Im częściej będziemy postępowali według ducha i podążali za odczuciem życia, tym bardziej będziemy żyli według zasady życia — Rz 8:4, 6.

V. Jeśli będziemy żyli według zasady życia, będziemy rozeznawali sprawy nie według tego, co właściwe i niewłaściwe, lecz według życia i śmierci — 2 Kor 11:3:

- A. Ewangelia Jana podkreśla to, że drzewo życia stoi w przeciwieństwie do drzewa poznania dobra i zła i że powinniśmy dbać nie o dobro czy zło, lecz o życie — 4:10–14, 20–21, 23–24; 8:3–9; 9:1–3; 11:20–27.
- B. Najlepszym sposobem na to, by rozeznąć daną sprawę, jest rozeznąć ją według życia i śmierci; na tym polega sekret rozeznawania; musimy nauczyć się rozeznawać, rozróżniać, sprawy przez życie i śmierć oraz odrzucać każde przemawianie, które pozbawia nas radowania się Chrystusem jako życiem, a przyjmować prawdziwą posługę Pana, która zawsze wzmacnia nas w radowaniu się Chrystusem jako naszym zaopatrzeniem w życie — Rz 8:6; 2 Kor 11:3.

Poselstwo trzecie

Hymn nr 190

1. O Panie, Duchem jesteś dziś,
Co życia nam udziela wciąż,
Wzmacniając nas bogactwem Twym.
O, jak chwalebne, wzniosłe to!
2. O Panie, Duchem jesteś dziś,
Co mocą Twą uwalnia nas;
Prawdziwym uwolnieniem jest,
Gdy prawo życia wiedzie nas.
3. O Panie, Duchem jesteś dziś,
Co przeobraża, syci nas,
Przemienia nas na obraz Twój
I światłem Twym oświecla nas.
4. O Panie, Duchem jesteś dziś,
Co w duchu mym swój czyni dom
I z duchem mym zespala się —
Dwa duchy jednym duchem są.
5. O, ucz, jak ducha ćwiczyć mam,
Bym wciąż w kontakcie z Tobą był
I w Duchu Twoim chodzić mógł,
I przez Twą rzeczywistość żył.

Wszczepieni w Chrystusa, by stać się częścią drzewa życia

Wersety biblijne: Rdz 2:9; 1 Kor 6:17; Rz 11:17, 24; J 15:1, 4–5.

I. Biblia objawia, że Bóg pragnie mieć więź z człowiekiem, w której On i człowiek stają się jedno — 1 Kor 6:17:

- A. Ilekroć otwieramy Biblię, musimy kierować się jedną zasadą — tym, że Bóg pragnie być jedno ze swym wybranym ludem — J 14:20.
- B. Główny zamysł Boga polega na tym, by uczynić siebie jedno z człowiekiem, a człowieka jedno z sobą — Ef 4:4–6.
- C. Bóg pragnie, aby życie boskie i życie ludzkie połączyły się ze sobą i stały jednym życiem.
- D. Centralną linią Bożej ekonomii jest to, by uczynić Boga i człowieka, człowieka i Boga, jedną całością, w ramach której Bóg i człowiek dzielą ze sobą jedną codzienność za sprawą jednego życia z jedną naturą — Obj 22:17.
- E. W swoim wcieleniu Chrystus wprowadził Boga w człowieka, a w zmartwychwstaniu — człowieka w Boga; dzięki temu dokonał zespolenia Boga i człowieka w jedno — Rz 8:3; 1:3–4:
 - 1. Jesteśmy w Chrystusie, a On w nas; On i my staliśmy się jedną osobą — 1 Kor 12:12.
 - 2. Chrystus stał się nami, a my — Nim — Hbr 2:14, 11.

II. Bóg pragnie mieć więź z człowiekiem, w której On i człowiek zostają w sobie wszczepieni i w ten sposób stają się jedno w organicznym związku — Rz 6:3–5; J 15:4–5:

- A. Życie wszczepione to nie życie wymienione — to zespolenie życia ludzkiego z boskim — 1 Kor 6:17.
- B. W procesie wszczepiania dwa podobne życia zostają ze sobą połączone, a następnie organicznie razem rosną — Rz 11:24:
 - 1. Ponieważ nasze ludzkie życie uczyniono na obraz i podobieństwo Boga, można je połączyć z boskim życiem — Rdz 1:26.
 - 2. Nasze ludzkie życie przypomina boskie życie; dlatego jedno można wszczepić w drugie i oba mogą żyć razem.
- C. Abyśmy mogli zostać wszczepieni w Chrystusa, musiał On przejść przez procesy wcielenia, ukrzyżowania i zmartwychwstania, by stać się w ten sposób życiodajnym Duchem — J 1:14; 1 Kor 2:2; 15:45.
- D. Zostaliśmy wszczepieni w Chrystusa, drzewo życia, co uczyniło nas z Nim jedno — Rz 11:24:
 - 1. Chrystus i wierzący są jednym drzewem; On jest krzewem winnym, a my — gałązkami — J 15:1, 5a, 4a.
 - 2. Chrystus staje się naszym życiem, naturą i osobą — Kol 3:4, 10–11; Ef 3:17a.
- E. Jako ci, którzy zostali odrodzeni i wszczepieni w Chrystusa, powinniśmy prowadzić wszczepione życie, czyli życie, w którym dwie strony zostały ze sobą połączone, by organicznie razem rosnąć:
 - 1. Ponieważ zostaliśmy wszczepieni w Chrystusa, nie powinniśmy już żyć przez samych siebie; powinniśmy raczej pozwolić żyć w nas pneumatycznemu Chrystusowi — Ga 2:20.
 - 2. Nie powinniśmy dłużej żyć przez upadłe ciało ani przez swą naturalną istotę; powinniśmy raczej prowadzić wszczepione życie przez zespolonego ducha — boskiego Ducha zespolonego z odrodzonym ludzkim duchem — 1 Kor 6:17; Rz 8:4.
- F. W życiu wszczepionym ludzkie życie nie zostaje wyeliminowane, lecz wzmocnione, wyniesione na wyższy poziom i ubogacone przez boskie życie — Ga 2:20; 4:19; Ef 3:16–17a:

1. W życiu wszczepionym gałązka zachowuje swoje zasadnicze cechy, ale dzięki wszczępieniu w wyższą formę życia zostaje wzmocniona, wyniesiona na wyższy poziom i przeobrażona — J 15:4–5; Rz 11:17.
2. W życiu wszczepionym boskie życie działa w naszym wnętrzu, aby usunąć negatywne pierwiastki:
 - a. Boskie życie działa stopniowo i eliminuje wszystko, co naturalne.
 - b. Boskie życie pochłania nasze wady i niemoce.
 - c. Negatywny pierwiastek naszego usposobienia zostaje uśmiercony, a następnie Pan, zamiast odrzucić nasze usposobienie, wynosi je na wyższy poziom i go używa.
3. W życiu wszczepionym boskie życie wskrzesza pierwotne Boże stworzenie i wynosi nasze zdolności na wyższy poziom — J 11:25; Ef 4:23:
 - a. W miarę tego, jak boskie życie usuwa to, co negatywne, działa, by wskrzesić pierwotne Boże stworzenie.
 - b. W ten sposób nasze pierwotne funkcje — funkcje dane nam przy stworzeniu — ulegają przywróceniu, wzmocnieniu i wyniesieniu na wyższy poziom — Ga 2:20.
4. W życiu wszczepionym boskie życie zaopatruje nasze wewnętrzne części w bogactwa Chrystusa i przesyca całą naszą istotę — Rz 12:2; 8:29–30.

III. Chrystus jako drzewo życia jest ucieleśnieniem Boga, który jest dla nas życiem, a my, wszczępieni w Chrystusa, jesteśmy z Nim organicznie zjednoczeni i w ten sposób stanowimy część drzewa życia — Kol 2:9; J 15:1, 4–5:

- A. Nie tylko jemy Chrystusa jako drzewo życia — jesteśmy z Nim zjednoczeni i jesteśmy Jego częścią — 1 Kor 6:17.
- B. Drzewo życia służy udzielaniu nam boskiego życia; podczas gdy my, gałązki, trwamy w krzewie winnym, przyjmujemy udzielanie tego życia od drzewa życia i żyjemy jako część tego drzewa — J 15:5; Rz 8:2, 10, 6, 11; por. Flp 4:13.
- C. Chrystus jako drzewo życia służy boskiej ekonomii, by udzielać nam siebie; będąc gałązkami krzewu winnego, trwamy w Nim, a On w nas.
- D. Podczas gdy tak trwamy w krzewie winnym, ma miejsce udzielanie się Boga do naszego wnętrza, udzielanie gałązkom życia z drzewa życia; udzielanie to czyni nas Bóg-ludźmi — Rz 8:10, 6, 11.
- E. Trwać w Chrystusie jako krzewie winnym to obierać Go za swoje mieszkanie, co stanowi najwznioślejsze i najpełniejsze doświadczenie Boga; mieszkać w Chrystusie to żyć na co dzień w Chrystusie, obierając Go za swoje wszystko — Ps 90:1; 91:1, 9.
- F. Jeśli będziemy żyli jako część drzewa życia, będziemy dbali nie o dobro i zło, lecz o życie; będziemy też rozeznawali różne sprawy nie według tego, co właściwe i niewłaściwe, lecz według życia i śmierci — Rdz 2:9, 16–17; 2 Kor 11:3.

Spotkanie stołu Pańskiego

Hymn nr 51

1. Jak wielkie odkupienie Twe,
Łaskawy Panie mój!
Ty uczyniłeś dla mnie to,
Bym mógł być zawsze Twój.
Tyś boski, tajemniczy jest,
Przekraczasz myśli me;
Twe odkupienie wielkie tak!
Brak sił, by wielbić je.
2. Na krzyżu Twój przebito bok,
Krew, woda trysły zeń,
By boskie życie rozdać nam,
Odkupić to, co Twe.
Bóg przyjął nas, bo Twoja krew
Już zmyła wszelki grzech,
A odrodzenie życiem Twym
Jednoczy z nami Cię.
3. Tyś ziarnem, które pękło, by
Tak wiele ziaren mieć
I mieszać, uformować je,
By Ciałem stały się.
Jesteśmy dziś przyrostem Twym,
Tyś zawartością w nas;
Ty przez nas życie żyjesz swe,
By w nas Cię ujrzał świat.
4. Jesteśmy Ciałem Twoim, więc
Dziś w nas osiedlasz się;
Tu możesz swój uzyskać dom
I powierników mieć.
Odpowiedniczką Twoją my,
By zadowolić Cię;
Dziś w jednym Ciele z Tobą wraz
Cieszymy Tobą się.
5. Gdy wspominamy tutaj Cię,
Symbole widząc Twe,
Za odkupienie pełne tak
Przelewa chwała się.
Dziś uwielbiamy, Panie, Cię —
Jesteśmy Ciałem Twym,
Mieszkaniem i małżonką Twą,
Więc dziękujemy Ci.

Hymn nr 55

1. Patrz! Na wyniosłym nieba tronie
Zasiada Chrystus Jezus — Pan;
Jako człowieka Bóg Go wywyższył,
Koronę chwały Bożej dał!
2. On się w naturę przyodział ludzką,
Wypełnił Boży plan przez swą śmierć,
Potem cieleśnie z martwych powstał,
Do nieba jako człowiek wszedł.
3. W Nim Bóg na ziemi żył unізony
I miał z człowiekiem mieszkanie swe;
W Nim człowiek w niebie jest wywyższony
I pojednany z Bogiem jest.
4. On — Bóg zespolił się z człowiekiem,
By Bóg w człowieku świadectwo miał;
On — człowiek z Bogiem jest scalony,
Dziś człowiek w Bogu chwałę ma.
5. Od Pana uwielbionego w niebie
Duch wszechzawierający zszedł,
By o Jezusa świadczyć osobie,
O Jego dziele głosić wieść.
6. Dziś z otoczonym chwałą Jezusem
Kościół prawdziwie jedno jest;
Teraz przez Ducha tego Jezusa
Członki Jego budują się.
7. Patrz! Na wyniosłym nieba tronie
Zasiada człowiek — wszystkich Pan;
To Chrystus Jezus, nasz Wybawiciel,
Koronę chwały wieczną ma!

Hymn nr 6

1. O Boże, źródłem życia Tyś,
Bogatym, dostępnym tak;
Wypływasz jako żywy zdrój,
Ku wieczności płyniesz tak.
2. W miłości w Synu zszedłeś Ty,
By wśród ludzi płynąć móc;
Dziś wewnątrz nas przez łaskę swą
Ty płyniesz wciąż jako Duch.
3. Choć w grzechu i podłości swej
Pozostawiliśmy Cię,
Tyś w Synu nas odkupił, by
Dać łaskę i życie swe.
4. Choć lekceważyliśmy Cię
I Duch Twój zasmucał się,
Ty wciąż przychodzisz jako Duch
I dajesz nam życie swe.
5. Ty w swoim Synu jako Duch
Zespoliłeś z nami się;
Namaszczasz przez społeczność nas,
By więcej w nas siebie wnieść.
6. Chrystusa łaska, miłość Twa
I społeczność Ducha w nas
Na wieczność dają dzielić nam
Bożego bogactwa skarb.
7. Są jedno — Ojciec, Syn i Duch,
Otaczają troską nas;
Śpiewamy zgodnie miłość Twą,
By chwałę Ci oddać tak.

Hymn nr 8

1. Nasz Ojcze, jesteś wiecznie zielony,
Wciąż nowy jesteś tak;
Ty jesteś wiecznie żyjącym Panem,
Jak rosa świeżość Twa.

O, Ojcze, jesteś niezmienny,
Ty nie starzejesz się;
Przez niezliczone wieki świeżość Twa
Nam objawia się.
2. Bez Ciebie, Boga, który jest „nowy”,
Niszczyje wszystko wnet,
Lecz z Tobą wszystko zawsze jest świeże,
Nie zmienia nigdy się.
3. W błogosławieństwach, które nam dałeś,
Zawarłeś świeżość swą;
Przymierze Twe pozostaje nowe,
Twe drogi takie są.
4. Jesteśmy teraz nowym stworzeniem —
Duch, serce nowe są;
Co dzień nowego życia udzielasz
I nas odnawiasz wciąż.
5. Nowymi będą ziemia i niebo,
I nowym — miasto Twe;
Co miesiąc będą świeże owoce —
Tam wszystko nowe jest.
6. Ty zawsze jesteś nowy i wszystko,
Co w Tobie, nowe jest;
Śpiewamy Tobie pieśń wiecznie nową,
Na nowo chwaląc Cię!

Hymn 261

1. W głębi istoty mej płynie Trójjeden Bóg —
To źródło życia wód w duchu mym;
Ojciec źródłem jest i w Synu wypływa, by
Duch to życie przekazywał mi.

Przepływ życia tak drogi mi jest,
Życie duszy dlań odkładam swe;
Pogłębi przepływ tego życia dziś,
By gdy wrócisz, było wieńcem mym!
2. Jezus zabiera mnie w dolin spokojnych cień,
Do cichych wód prowadzi mnie;
Zmagań, walk nadszedł kres, trud mój daremny jest;
Błogosławi mnie wciąż przepływ ten.
3. W Święte Świętych by wejść, Jezus powołał mnie,
By w Jego obecności żyć;
Alleluja! On sam w Słowie zachęcił mnie,
Abym jako latorośl trwał w Nim.

Hymn nr 310

1. Niech mój popłynie duch,
Niech płynie duch;
Modlę się, Panie mój,
By płynąć mógł.
Przeszłość odrzucam precz,
Mury poburzyć chcę,
Niech duch uwolni się,
By płynąć mógł.
2. Niech mój popłynie duch,
Niech płynie duch;
Błagam Cię, Panie mój,
By płynąć mógł.
Moc mojej pychy zwiąż
I miłość własną mą,
Z niewolą ducha skończ,
By płynąć mógł.
3. Niech mój popłynie duch,
Niech płynie duch;
O to dziś proszę Cię,
By płynąć mógł.
Moje ambicje weź,
Chęć wywyższania się,
I w ducha wprowadź mnie,
Bym płynął w nim.
4. Niech mój popłynie duch,
Niech płynie duch;
Panie mój, szukam Cię,
By płynąć mógł.
W zamknięciu nie chcę trwać,
Poprawiać swego „ja”,
Lecz wciąż o ducha dbać,
By płynął w głąb.
5. Niech mój popłynie duch,
Niech płynie duch;
Łaskawy Panie, spraw,
By płynąć mógł.
Pewności siebie tron,
Chwałę opuszczam swą,
By w duchu płynął wciąż
Zdrój żywych wód.
6. Niech mój popłynie duch,
Niech płynie duch;
Odpowiedz, Panie mój,
By płynąć mógł.
Nie tylko z Tobą chcę
Bliską społeczność mieć,
Lecz byś z innymi też
Zespałał mnie.

**Stawać się powieleniem Chrystusa jako drzewa życia
ze względu na posługę życia**

Wersety biblijne: J 1:4; 12:24; 15:1, 4–5; 1 J 5:16; 2 Kor 4:12.

I. W Bożej ekonomii nie tylko jemy z drzewa życia, lecz także jesteśmy gałązkami tego drzewa, a na koniec staniemy się drzewkiem życia, powieleniem Chrystusa jako drzewa życia — 1 P 2:21; J 1:4; 12:24; 15:1, 4–5:

A. Bóg zamierzył, aby wszyscy wierzący w Chrystusa stali się powieleniem tego Bogaczłowieka — 12:24; Rz 8:29:

1. Stanie się powieleniem Chrystusa wymaga tego, abyśmy narodzili się na nowo z pneumatycznego Chrystusa w swoim duchu, a następnie byli stopniowo przez Niego przeobrażani w swojej duszy — J 3:6; 2 Kor 3:18.
2. Stajemy się powieleniem Chrystusa dzięki procesowi, który obejmuje udzielanie nam bogactw boskiego życia i doświadczanie ich przez nas — Ef 3:8; Kol 3:4, 10–11.
3. Abyśmy stali się powieleniem Chrystusa, naszego wzorca, musimy doświadczać Go jako Tego, którzy w nas żyje, jest w nas formowany i czyni sobie dom w naszych sercach — Ga 2:20; 4:19; Ef 3:16–17a.
4. W miarę, jak będziemy stawali się powieleniem Chrystusa, samoczynnie będziemy Go żyli dzięki obfitemu zaopatrzeniu Jego Ducha — Flp 1:19, 21.

B. W Księdze Rodzaju 2:9 było jedno jedyne drzewo życia; drzewo to jednak zostało zasadzone w naszym wnętrzu, a teraz w nas rośnie, sprawiając, że stajemy się drzewkiem życia.

II. Jako powielenie Chrystusa, który jest drzewem życia, mamy posługę życia — 1 J 5:16; 2 Kor 4:12:

A. Ponieważ jesteśmy wierzącymi w Chrystusa i dziećmi Bożymi, nie tylko mamy życie wieczne i możemy go doświadczać, lecz także możemy tym życiem usługiwać innym członkom Ciała Chrystusa — 1 J 5:11–16.

B. Usługiwać życiem to udzielać go; gdy mamy nadwyżkę życia, możemy usługiwać z tego zaopatrzenia innym — 1:1–2; 2:25; 5:11–13, 16.

C. Służba pełniona w kościele to służba, która udziela życia — służba zaopatrywania innych w boskie życie — 2 Kor 4:12:

1. Musi to wyrzucić na nas wrażenie i musimy spoglądać ku Panu, aby nasza służba stała się ujściem życia — J 11:25; 1 J 1:2.
2. Życie, w które zaopatrujemy innych, jest w Duchu, Duch jest zespolony z naszym duchem, a w tym zespolonym duchu znajduje się, mieszka i rośnie Boże życie — 1 Kor 15:45b; 6:17; Rz 8:4:
 - a. Jeśli mamy zaopatrywać świętych w życie, musimy uwalniać swego ducha, gdyż boskie życie znajduje się w naszym zespolonym duchu — 7:6; 1:9.
 - b. Jeśli nasz duch nie może się uwolnić, to i nie ma jak się uwolnić boskie życie — 8:10.

D. Jeśli mamy żyć jako powielenie Chrystusa, który jest drzewem życia, musimy być pod głębokim wrażeniem tego, iż konieczne jest, abyśmy byli w stanie udzielać życia — 1 J 5:11–16:

1. Służba, jakiej pragnie od nas Bóg, skupia się nie na wykonywaniu jakiegoś dzieła, lecz na usługiwaniu życiem — w. 16.
2. Aby usługiwać życiem innym ludziom, musimy być przyłączeni do Chrystusa, trwać w Nim i pozwalać Mu nas napełniać, aby Jego życie, natura, upodobania i skłonności stały się naszym życiem, naturą, upodobaniami i skłonnościami — 2:27; Ef 3:16–17.

E. Usługiwać życiem to pozwalać, by życie z nas wypływało; nasza służba to Bóg, który z nas wpływa, by zaopatrzyć innych w boskie życie — J 19:34; 7:37–39:

1. Życie to zawartość Boga i Jego wypływanie; zawartość Boga to Jego istota, a wypływanie Boga to udzielanie się Go nam jako życia — Ef 4:18; Obj 22:1.
2. Aby życie mogło uwolnić się z naszego ducha, Bóg musi rozprawić się z naszym zewnętrznym człowiekiem i go skruszyć — 2 Kor 4:16; Hbr 4:12:
 - a. Jeśli nasz zewnętrzny człowiek nie zostanie skruszony, nie nastąpi czysty wpływ boskiego życia — J 7:38.
 - b. Jeśli chcemy, aby boskie życie uwalniało się z naszego wnętrza, musimy zostać ujarzmieni w swojej duszy i pozwalać swemu duchowi dominować i panować w każdej sprawie; wówczas Pańskie życie będzie mogło z nas wypływać — Ef 3:16–17.
3. Jeśli życie ma z nas wypływać, niezbędne jest, abyśmy byli jedno z Chrystusem w Jego uwalniającej życie śmierci, czyli utożsamiali się z rozłupanym Chrystusem, przedstawionym w formie typu przez rozłupaną skałę — J 19:34; Wj 17:6:
 - a. Gdy jesteśmy jedno z Chrystusem jako rozłupaną skałą, boskie życie wypływa z nas jako żywa woda — w. 6; J 7:38.
 - b. Nasze ludzkie życie, naturalne życie, musi zostać rozłupane, aby żywa woda mogła wypłynąć z naszego wnętrza — 2 Kor 4:10–11, 16.
 - c. Jeśli będziemy jedno z rozłupanym Chrystusem, doświadczymy ukrzyżowania naszego naturalnego życia; wówczas, tak jak boskie życie Chrystusa wypłynęło z Niego jako żywa woda w wyniku rozłupania Jego ludzkiego życia, tak i my doświadczymy przepływu wody życia w wyniku rozłupania naszego naturalnego życia — w. 10–12.
- F. Jeśli mamy służyć życiem innym ludziom, musimy być świadomi ataku, jaki przypuszcza na kościół śmierć, bramy Hadesu — Mt 16:18; Rz 5:17:
 1. To, co jest z Boga, charakteryzuje się życiem, a to, co z szatana — śmiercią; w kościele wszystko, co pochodzi od Boga, jest życiem, a wszystko, co pochodzi od szatana — śmiercią — J 11:25; Hbr 2:14.
 2. Tym, czego szatan boi się najbardziej w odniesieniu do kościoła, jest opór kościoła wobec mocy śmierci — 2 Tm 1:10.
 3. Życie wieczne, które jest w nas, może przewyciężyć śmierć zarówno w nas samych, jak i w innych członkach kościoła — 1 J 5:11–13, 16.
 4. Jako powielenie Chrystusa, który jest drzewem życia, musimy doświadczać życia wiecznego i służyć tym życiem innym ludziom dzięki temu, że będziemy kanałem, przez który może ono przepływać — J 7:37–39; Flp 1:24–25.

